

Elfriede Weidenhaus

GRAFIKA

RODNÝ STATEK

VÁCLAVA ŠOLCE

SOBOTKA, ČERVENEC 1991

Elfriede Weidenhausová patří mezi významné výtvarné umělce, kteří se kromě jiných žánrů zabývají i tvorbou exlibris. Jí vytvořená exlibris, příležitostná i ostatní drobná grafika nalézají vždy velké obliby mezi sběrateli pro čistotu kresbné linie, jemnost a ušlechtilost výrazu a v neposlední řadě i volbou zajímavých námětů z oblíbených oblastí umělkyně. Její láskou je antika a geograficky zejména oblast Středozemního moře a Blízkého východu. Zvláštní zájem Elfriede Weidenhausové směřuje do Itálie a Řecka. V měsíci květnu patří pak pravidelně její pobyt italským jezerům. Při zahraničních cestách v oblíbených oblastech ožívají v její představě hrdinové antických bájí i pověstí východních kultur. Z kreseb, drobných i rozměrných grafických listů Elfriede Weidenhausové vyzáruje úcta k antice, zdobenému ornamentu, osobitému kaligrafickému písmu neméně než k ušlechtilé kráse lidského těla. Staré pověsti a báje umožňují to krásné zobrazení dějů se společným jmenovatelem „láska“.

V současné době nabývá zájem o tuto tematiku nebývalých rozměrů v literatuře, televizi a v ušlechtilé formě příležitostných i volných uměleckých děl. Populární tematika přivádí k umění i mnoho dalších zájemců. V tvorbě Elfriede Weidenhausové není tato tematika konjunkturální záležitostí, nevolí ji z důvodu laciné popularity. Naopak Elfriede Weidenhausová je stálíci na nebi umělecké tvorby vysoké výtvarné hodnoty. Její láskyplný projev se vine jako zlatá nit uměleckou tvorbou, to tryská z podstaty její osobnosti, ze základního myšlení a citění. Tvorba Elfriede Weidenhausové dýchá upřímností a bezprostředností projevu vyplývajícího ze schopnosti umělkyně spontánního projevu, automatického záznamu myšlenky směřující k abstraktnímu vyjádření celkové situace. Lehká, odhmotněná kresba bez násilí popisnosti navozuje pocit radosti z vyjádření děje, situace. Tomu odpovídá i nenásilná barevnost. Někdy je to jen valér tiskařské barvy, některé lepty jsou líbezně kolorovány. I v akvarelové tvorbě nalézáme líbeznou barevnost.

Nenásilnost výtvarného vyjádření bohatých jevů nalzáme ve skromnosti zobrazených lidských postav doplněných symbolickým jednorožcem, jindy býkem, rybou, sovou nebo srncem. Jsou to symboly dokreslující půvab tvorby, dokazujících mocnost lásky jako vzácné čarodějky našeho života i láskyplného díla Elfriede Weidenhausové.

Jiří Soukup

ELFRIEDE WEIDENHAUSOVÁ

je narozena 9. září 1931 v Berlíně. V letech 1947 až 1950 studovala na Akademii grafiky a knižní tvorby v Lipsku u prof. Maxe Schwimmera. V letech 1950 až 1953 se věnovala volné tvorbě v Lipsku a potom přesídlila do Stuttgartu. Nejdříve se věnovala textilnímu designu, od roku 1960 volné grafice, knižní ilustraci. Při svých cestách v zahraničí vytvořila řadu pohledů na města Balkánu, Maroka, Francie, Itálie. Zvláště významné byly její pohledy na Řím, Amsterdam, Vídeň i Prahu.

Vytvořila řadu ilustrací zejména pro stuttgartské noviny a Reader's Digest, k básním od Salvatore Quasimodo, soubor vynikajících perokreseb ke Zpěvům Šalamounovým, Mula Nasrodina: Sladké pověsti a Láska Muezina. V originální grafice (leptu) vytvořila několik souborů. Byly to Sny Odyssea, Skutečnost našich snů, Erotickoarkadijské proměny, Veselé fantastické hry a další.

Po řadu let se Elfriede Weidenhausová věnuje tvorbě exlibris, o které je publikována řada statí, např. v Ročence DEG (Deutsche Exlibris Gesellschaft 1970/71 a 1974, Jazdectvo 2/1975, výběr z tvorby je uveden v Exlibris-revue 2/3 1982. V malířské tvorbě umělkyně převládá akvarel a malba lakovými barvami.

Elfriede Weidenhausová žije ve Stuttgartu-Möhringen.

153. výstava v rodném statku Václava Šolce v Sobotce. Sezóna 1991. Pořadatelé: Okresní galerie v Jičíně, Městské kulturní středisko a pobočka KPVU v Sobotce, nakladatelství Albatros v Praze. Vytiskly Tiskařské závody, s. p., provoz 77 Mnichovo Hradiště.

